

132. Natuurgebieden

5 december 2011

Voordat we ons kabinet vanavond de zak geven, of de roe, of de gard, of gewoon een pak slaag, zouden we bij wijze van gedachte-experiment het volgende kunnen overwegen. Gesteld dat het een goed idee van de regering is om de natuur te privatiseren, dan zou de regering ook consequent moeten zijn en iedereen de kans geven zich een eigendomsbewijs van een vierkante meter - of vele vierkante meters - natuur aan te schaffen. De beheerssituatie verandert er niet door, het onderhoud blijft in handen van Staatsbosbeheer, Domeinen, Natuurmonumenten, een al of niet jagende particulier, noem maar op, het staat op de verschillende eigendomsbewijzen vermeld. Gaat het om privatisering van overheidsbezit dan blijkt vanzelf hoeveel we voor de natuur over hebben en in welke mate we betrokken zijn. Gaat het om een particulier, dan heeft de overheid er natuurlijk niets mee te maken, maar de particuliere bosbezitter kan er wel mee geholpen worden. Ik denk namelijk aan een verhandelbaar aandeel in de vorm van een (om het aantrekkelijk te maken) belastingvrij waardepapier dat dan wel niet door goud gedekt is, niet door een onderneming, niet door een Nigeria vervuilende multinational, en ook niet door op bonus beluste bankiers, maar door grond. Een Grondbank geeft aandelen uit en garandeert ze tegen de nominale waarde (of een geïndexeerde waarde) terug te kopen. De wijze van beheer bepaalt wellicht de koers. Slaat het idee niet aan, dan weten we meteen dat al die verontwaardiging over het kabinetsbeleid niets voorstelde.

En de opbrengst? Einde staatsschuld?

Als iemand Nederland wil teruggeven aan de Nederlanders, dan is dit zijn kans. En wie weet volgen de Grieken ons voorbeeld. (Zie nr. 126 e.v.)

Niet verklappen: ik heb dit idee namens Sinterklaas in de schoen van onze staatssecretaris dhr. Bleker gestopt.

Uw columnist, V.L.